

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIX. Iac. Sadolet. S.R.E. Cardinalis Antonio Florebello suo, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](#)

alium quidem: vt te horter & admoneam, vt instare atque vri-
ga tecum gloriam ne cesse. Ego ita fauo tibi ut filio: ita in
te reddere aquiclico, vt illis me quoque existimem ornari.
Quoniam hoc animo fueris, vt & meam & tuam vicem tibi conan-
dimusque elaborandum esse putas: non dubito, quin ad summum
bonum humana facultatis sis peruenienturus. Vale. Exhortis no-
tis, IIII Non. Iunij, M. D. XXXVI.

XIX.

IAC. SADOLET. S.R.E. CARDINALIS
Antonio Florebello suo, S.P.D.

EXPIORIBVS proximis diebus dedi: ad optimum virum
Joannem Nicolaum patrem tuum mea manu scriptas literas,
quibus cospicuit illi meam tui reditum ad nos, nō mediocrem
agitationem: magnopereq; eum hortabar, vt is quam primum
recedens huiusmodi voluntate faceret certiorum. Quae literae
datur hiebet perlatæ sint, ignoror: nullum enim à te ad eas ad-
ducere possim. Cū autem res ipsa, & tempus meum po-
statuunt, & vrgarem, quod tua, aut aliquiu*tui* similis,
(nam illi similes) opera, sde, industriaq; vehementer egeo:
sum multip; frumentum esse ad te, cū neque haberem quen-
dam pro meo iure fidentius atq; amatius, quām te ipsum
potest credere: & si multi essent ad nutrū nobis parati, quem
quidem tibi, neminem tamen inueniremus. Ac ne mirere,
nisi haec nostra rui euocatio tam incitata & vehemens nata sit:
ten polum tuum, qui mihi in meis omnibus curis, studiis, a-
ctibus, vigilis, summa cum fideliitate & diligentia præstò
tempore: iusq; labore, & in omni genere excellenti virtute
exigitur, vt te tantisper absolu a nobis ex quoire animo
fatu: soto nunc magistratu impeditum (huius enim Pro-
cessus non confititus est) non ita multum esse iam nobiscum:
nos can, quam solitus es, operam post hac nauare nobis posse.
Cetero eti honorè laudique virtutis vehementer letor, &
quodcumque mouere tractando, ad quod est vocatus, ita se gerit, vt
cuncta laude omnium summaq; & prudentia, & aequitatis
fatu: & fata & nostra familiæ dignitatem reddit illustriorem:
tamen non quo meatum rerum priuatuarum non sentire incom-
modum & pristinam illius confuerudinem vtilitatemque non
desiderat. Quapropter cogor alium quempiam sufficere in
ea loca: qui & mearum cogitationum particeps, & fortu-
num suorum exiftat. Eum ego te esse opto, mi Antoni, & præ-
ceptoris exopto. Tu enim solus, aut certe optimè omnium, &
dilectorum nostrorum hoc lenire, & sarcire incommodeum tua-

Dd 2

præsen

presentia potes. Nam cùm de tuo ingenio, doctrina, probis singulare iudicium semper feci: tum te habui proximum, quæque penè arque illum ipsum diligenter. Præterea te multo strictum fide & promissio esse arbitror: Discessisti cuim a me concedente & permitente, cùm Parauium es profectus in lege & conditione, ut simul atq[ue] in laitem, opusq[ue] illi desem, reuolaturum te reciperes. Quare cùm rui accerendit et venerit: egoque te non vocem solum, verum flagitem etiam que expectam: tuarum nunc partium est, tuique etiam pudens eius ingenij, quod optimum in te cognitum & perspectum est: non solum operam dare, ut restitus te nobis: sed ut confiteas & sine illa mora restituas. In quo ipse volo tibi perfundere in me non modò in confuerdinis & familiaritatis confortum, sed in omnis fortunæ, tum dubia, tum secunda, societatem vocem. Has ego cùm scriberem literas, cupiebam vel hinc inter nos circò reddi: ut tu primo quoq[ue] tempore, quid de his te statueres, haberes, facere me posses certiorum. Si enim tua consilia quod opto & spero) cum expectatione mea confincent, ad statim te parabis. Sin autem forte (quod vix fas est arbitrio alieno fueris a nostra voluntate animo, nosse aucto tamen, idem quam primum, confidimus omne tuum: ut si mihi precipiatis adiuentus fuerit, alium alicubi quartam, qui mihi & ad manum ad curarum communicationem prectio sit: quem tamen nequam alium, quam te eis velim: & postissimum omnium te fore credo atq[ue] auguror. Vale, & rescrive. Ex Feliciano nostra dieclos, XVI. Calend. Septemb. M. D. XLII.

FINIS LIBRI DECIMISEXTI

IACOBI SADOLETI EPIST.

AD PAVLVM SADOLETVM
Lib. Epist. I.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP.
Paulo Sadoleto S. P. D.

SALTERAS has ad te scribo literas, prouocatores quas Vigilania proficisciens dediti. Nam etiu[m] primis meas scriptas II. Cal. Octob. ad 8. item Cal. Autunnal. ne misilem, ut celerius illuc ad te perferrentur postridie vesperi reddite mihi sunt tuæ: in quibus mihi illud permiscendum, quod te a superiori itineris tui parte sine determinante vello emendum esse cognoui. Et quidem cùm haec scriberem, iam hanc opinionem coniectura ducebar, ut te putarem iam venire

Mut.